

Narcissism and Addiction Potential: The Role of Shame Experiences and the Pattern of Attachment

Hossein Shekari¹, Nima Ghorbani^{2*}, Reza Rostami³, Jon Frederickson⁴, Maryam Abbasi Soorehjani⁵

1. Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: h.shekary.1986@gmail.com
2. Corresponding Author, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: nghorbani@ut.ac.ir
3. Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: rrostami@ut.ac.ir
4. Washington School of Psychiatry, Faculty of Psychology, Washington university, D.C. United States. Email: f1844@gmail.com
5. Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: maryam.abbasi@ut.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

ABSTRACT

The primary objective of the current study was to examine the correlation between narcissism and the potential for addiction, with shame and attachment pattern serving as mediating factors. This research employs an applied-practical approach, utilizing a descriptive-correlational methodology. The statistical population of the research included all Tehran University students from 2021 to 2022. From this population, 423 individuals were chosen as a sample through available sampling method. During the initial phase, the students completed the following questionnaires of Rizvi Shame Inventory (RSI), Pincus Narcissism Inventory (PNI), Zargar's readiness for addiction, Hazen & Shiver's attachment style (AAS). Following a one-month interval, 90 individuals were chosen for the second stage of the study. These individuals were assessed using the Cohen's Perceived Stress Scale (PSS), Rizvi Shame Inventory (RSI) and Barzegar addiction readiness questionnaires. Each participant's vulnerable narcissism score exceeded the average of 85. The statistical software SPSS and AMOS were utilized to analyze the data. According to the findings of the study, the mediating role model comprised of attachment and shame was significantly associated with narcissism and addiction. In general, the results of the present study indicate that comprehending the vulnerable and grandiose narcissistic pathway with addiction requires an awareness of the connection between shame and attachment style. Moreover, this relationship should be taken into account when developing clinical interventions for young adults who are at risk.

Article History:
Received: 6 Nov 2022
Revised: 30 Nov 2022
Accepted: 3 Jan 2023
Published Online: 10 Jan 2024

Keywords:
Addiction, Attachment, Narcissism, Shame.

Cite this article: Shekari, H., Ghorbani, N., Rostami, R., Frederickson, J., & Abbasi Soorehjani, M. (2024). Narcissism and Addiction Potential: The Role of Shame Experiences and the Pattern of Attachment. *Journal of Applied Psychological Research*, 14(4), 75-92. doi: 10.22059/japr.2022.350845.644439.

Publisher: University of Tehran Press
DOI: <https://doi.org/10.22059/japr.2022.350845.644439>

© The Author(s).

فصلنامه پژوهش‌های کاربردی روانشناسی

انتشارات دانشگاه تهران

۱۴۰۲، ۱۴(۴)، ۷۵-۹۲

سایت نشریه: <https://japr.ut.ac.ir>

شایا الکترونیکی: ۴۵۰۴-۴۶۷۶

خودشیفتگی و آمادگی اعتیاد: نقش تجارت شرم و الگوی دلبستگی

حسین شکاری^۱، نیما قربانی^{۲*}، رضا رستمی^۳، جان فردیکسون^۴، مریم عباسی سورشجانی^۵

۱. داشجوی دکتری روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانمه: h.shekary.1986@gmail.com
۲. نویسنده مسئول، استاد، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانمه: nghorbani@ut.ac.ir
۳. استاد، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانمه: rrostami@ut.ac.ir
۴. استادیار، مدرسه روانپژوهی و اشنگختن، دانشگاه اشنگختن، ایالات متحده آمریکا. رایانمه: f1844@gmail.com
۵. استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانمه: maryam.abbasi@ut.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه خودشیفتگی و آمادگی اعتیاد، با نقش حد واسط شرم و الگوی دلبستگی انجام شد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از منظر روش توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه دانشجویان دانشگاه تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ بودند که از میان آن‌ها ۴۲۳ نفر به عنوان نمونه (۱۱۷ پسر و ۳۰۳ دختر) از طریق نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند. در مرحله اول، دانشجویان به پرسشنامه‌های شرم رایزوی (RSI)، خودشیفتگی پینکاس (PNI)، آمادگی اعتیاد زرگر و دلبستگی هازن و شیور (AAS) پاسخ دادند. در مرحله دوم و پس از یک ماه، از میان این افراد ۱۵۰ نفر که نمره خودشیفتگی آسیب‌پذیر آن‌ها پیشتر از میانگین ۸۵ بود انتخاب شدند و پرسشنامه‌های استرس ادراک شده کوهن (PSS) و شرم رایزوی و آمادگی اعتیاد زرگر اجرا شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش مدلسازی معادلات ساختاری و با نرم‌افزارهای آماری SPSS-16 و AMOS-22 انجام گرفت. نتایج نشان داد مدل نقش حد واسط دلبستگی و شرم، در ارتباط با خودشیفتگی آسیب‌پذیر و آمادگی اعتیاد معنادار است. براساس یافته‌ها، رابطه احساس شرم و سبک دلبستگی برای درک مسیر خودشیفتگی آسیب‌پذیر و بزرگ‌منش با اعتیاد ضروری است و در هنگام طراحی مداخلات بالینی برای بزرگسالان جوان در معرض خطر، ملاحظه‌ای مهم به شمار می‌رود.

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخ‌های مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۸/۱۵

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۹/۰۹

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۱۳

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۱۰/۲۰

کلیدواژه‌ها:

اعتیاد، خودشیفتگی، دلبستگی، شرم،

استناد: شکاری، ح., قربانی، ن., رستمی، ر., فردیکسون، ج., و عباسی سورشجانی، م. (۱۴۰۲). خودشیفتگی و آمادگی به اعتیاد: نقش تجارت شرم و الگوی دلبستگی. *فصلنامه پژوهش‌های کاربردی روانشناسی*, ۱۴(۴)، ۷۵-۹۲. doi: 10.22059/japr.2022.350845.644439

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران

© نویسنده‌ان

DOI: <https://doi.org/10.22059/japr.2022.350845.644439>

۱. مقدمه

مطالعات موجود تفاوت بین زیرمجموعه خودشیفتگی آسیب‌پذیر^۱ و خودشیفتگی بزرگ‌پندارانه^۲ را تأیید کرده است. این دو زیرمجموعه در ویژگی‌های اصلی مانند استحقاق و تعارضات بین فردی مشترک هستند. تظاهرات خودشیفتگی آسیب‌پذیر شامل حساس‌بودن، احساس پوچی، رفتارهای اجتنابی، خودکشی، حمله پانیک، شرم و دلبستگی نایامن است و این تظاهرات نباید به عنوان افسردگی یا شخصیت مرزی تعریف شود (پینکاس و لوکوویسکی، ۲۰۱۰). تظاهرات خودشیفتگی بزرگ‌پندار، تصویر خوب‌باد کرده و مشکلات بین فردی سلطه است (اسلینگر و همکاران، ۲۰۱۸). تحقیقات اندکی ارتباط بین خودشیفتگی آسیب‌پذیر و بزرگ‌پندارانه را با آمادگی اعتیاد بررسی کرده‌اند (شالکویک و همکاران، ۲۰۲۱). در محدود تحقیقاتی که به زیرمجموعه خودشیفتگی پرداخته‌اند، خودشیفتگی آسیب‌پذیر با رفتارهای بروونی‌سازی از جمله قماربازی و جرم ارتباط دارد، اما خودشیفتگی بزرگ‌پندارانه این ارتباط را نشان نداده است (برد، لوکاس و دونلان، ۲۰۱۷). در پژوهش‌های قبلی، ارتباط بین خودشیفتگی آسیب‌پذیر و شرم و نقش شرم به عنوان واسطه‌ای اصلی در مسیر اعتیادها (بلوسیوس و همکاران، ۲۰۱۹) و ارتباط بین دلبستگی و اعتیاد (شکاری، حسین ثابت و احمدی، ۱۳۹۶) نشان داده شده است. با وجود این، هنوز تحقیقی درمورد ارتباط بین خودشیفتگی آسیب‌پذیر و آمادگی اعتیاد، شرم و الگوی دلبستگی صورت نگرفته است. با توجه به کمبود بررسی و تحقیق در مسیر رابطه بین خودشیفتگی و اعتیاد و یافته‌های افتراقی در آمادگی اعتیاد، بسیار مهم است که تحقیقات بیشتری درباره ارتباط بین خودشیفتگی آسیب‌پذیر و بزرگ‌پندارانه و آمادگی اعتیاد صورت گیرد.

از سوی دیگر شرم می‌تواند از اختلاف بین خود ایدئال و خود واقعی ناشی شود که به احساس بی‌کفایتی و انزجار شدید می‌انجامد. شرم به عنوان شکست در بودن^۳ یا محکوم کردن خود و گناه به عنوان شکست در انجام‌دادن^۴ توصیف شده است (پیتر-افران، ۱۹۸۷ به نقل از رحیم و پتون، ۲۰۱۵). به نظر می‌رسد شرم در درجه اول متوجه خود است؛ درحالی که گناه عمل خاصی را نشان می‌دهد (راش و همکاران، ۲۰۰۷). شرم غالباً درونی شده و با رشد آسیب روانی همراه است؛ درحالی که گناه غیرآسیب‌زا و با همدلی سازگارانه همراه است (تانگکی، واگر و گرامزو، ۱۹۹۲ به نقل از پاتوک-پکهام، کینگ و لیمن، ۲۰۱۸). شرم به عنوان یک احساس اجتماعی قدرتمند می‌تواند واسطه‌ای در مسیر خودشیفتگی به اعتیاد باشد (تانگکی و دیرینگ، ۲۰۰۲ به نقل از بلوسیوس و همکاران، ۲۰۱۹). شرم در خودشیفتگی، مصرف الكل و قمار دخیل است (لیندزی، دریورا و ماسکالو، ۱۹۹۵).

این هیجان به دلیل تجارت رشدی و دلبسته‌دار می‌تواند تقویت یا تعديل شود (بلوسیوس و همکاران، ۲۰۱۹).

خودشیفتگی درنتیجه تجربه رشدی شرم و غرور بیش از حد، به عنوان یک اختلال عاطفی مفهوم‌بندی شده است (پولس و همکاران، ۲۰۱۸). کوهوت^{۱۸} (۱۹۷۷) با تأکید بیشتر بر شرم، به آن به عنوان یک پاسخ معمول به زخم خودشیفتگی نگریست

1. vulnerable narcissism
2. grandiose narcissism
3. Pincus & Lukowitsky
4. Aslinger et al.
5. Schalkwijk et al.
6. Baird, Lucas, & Donnellan
7. Bilevicius et al.
8. failure of being
9. failure of doing
10. Potter-Efron, R.
11. Rahim & Patton
12. Rüsch et al.
13. Tangney, J. P., Wagner, P., & Gramzow, R.
14. Patock-Peckham, Canning, & Leeman
15. Tangney, J. P., & Dearing, R. L.
16. Lindsay-Hartz, de Rivera, & Mascolo
17. Poless et al.
18. Kohut

(کوترا و رودز^۱، ۲۰۱۹). از دستدادن بزرگ‌پنداری در رشد اولیه خودشیفته رخ می‌دهد. لوئیس^۲ (۱۹۸۷) نیز شرم را عاملی شناختی به جای پاسخی به زخم خودشیفتگی دانست که زمینه‌ساز رشد خودشیفتگی است. از این دیدگاه اساساً خودشیفتگی مکانیسم دفاعی غلبه بر شرم است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند شرم پاسخی به خودشیفتگی و محركی برای خوبی‌بزرگ‌پنداری خودشیفتگی درنهایت شرم به عنوان سنگ‌بنای اصلی در خودشیفتگی مشخص شد (همیلتون^۳، ۲۰۲۰).

در دهه گذشته، نظریه دلبستگی، پارادایمی بسیار مهم برای فهم جنبه‌های مختلف سلامت شده است. تعاملات هماهنگ عاطفی با والدین، ترشح اپیوییدهای طبیعی را در مغز کودک تحریک می‌کند (مته^۴، ۲۰۱۲). تحقیقات روان‌تنی نشان داده است سبک دلبستگی می‌تواند بر رفتارهای سلامت مانند تعیت و استفاده از درمان، توانایی غلبه بر استرس و بیماری اثر بگذارد و درنهایت نشان‌دهنده نوعی انعطاف‌پذیری است که نقشی مهم در مرگ‌ومیر بازی می‌کند (بالتا و همکاران^۵، ۲۰۱۹). انبوهی از مطالعات نشان داده است دلبستگی نایمن، نوعی آسیب‌پذیری است (دمی سیگلو و گونکو^۶، ۲۰۲۱) که می‌تواند افراد را به انواع اختلالات روانی شامل اختلالات خلقی و اضطرابی، اختلال مصرف مواد (بلوسیوس و همکاران^۷، ۲۰۱۸)، اختلالات شخصیت و روان‌پریشی مستعد کند (آدامز، استوپز و اسکومرو^۸؛ بنابراین شرم و دلبستگی می‌تواند نقشی واسطه‌ای و تعدیل‌گر در ارتباط بین خودشیفتگی و آمادگی اعتیاد داشته باشند (شولنیر و همکاران^۹، ۲۰۱۵).

بحث‌هایی درمورد ماهیت خودشیفتگی وجود دارد؛ به‌طوری که برخی استدلال می‌کنند افراد خودشیفته بین حالت‌های بزرگ‌پندارانه و آسیب‌پذیر در نوسان هستند (گیاکومین و جردن^{۱۰}؛ درحالی که برخی دیگر استدلال می‌کنند که این ابعاد، صفات پایداری هستند (برای مثال افراد بزرگ‌پندار در حالت‌های بزرگ‌پندار باقی می‌مانند) (هلر^{۱۱}، ۲۰۱۷). کرو و همکاران^{۱۲} (۲۰۱۸) نشان دادند خودشیفتگی آسیب‌پذیر در دو حالت صفتمحور^{۱۳} و حالتمحور^{۱۴} قابل اندازه‌گیری و تحلیل است (راسل^{۱۵}، ۱۹۸۵). تجربه احساس شرم، خودشیفته بزرگ‌پندار را مستعد خودشیفتگی آسیب‌پذیر می‌کند (کرنبرگ^{۱۶}، ۱۹۹۸). بحث درمورد این سازه‌ها ادامه دارد و برخی استدلال می‌کنند که افراد خودشیفته بیمارگونه بین بزرگ‌پنداری و آسیب‌پذیری در نوسان هستند (پینکاس و لوکویستکی، ۲۰۱۰). دیگران استدلال می‌کنند که آن‌ها تا حد زیادی ابعاد مستقلی هستند که لزوماً در یک فرد وجود ندارند (کرو و همکاران، ۲۰۱۸). به‌طور کلی بزرگ‌منشی خودشیفتگی در طیفی از مقیاس‌های زمانی پایدار است. اما خودشیفتگی آسیب‌پذیر بین بزرگ‌پنداری و آسیب‌پذیری در نوسان است و سنگ‌بنای این نوسان، تجربه احساس شرم است (شولنیر و برنبام^{۱۷}، ۲۰۱۲).

براساس آنچه بیان شد، استدلال بالقوه برای تمایل افراد بزرگ‌سال به آمادگی اعتیاد این است که تا چه حد این افراد ویژگی‌های خودشیفتگی آسیب‌پذیر دارند. مطالعاتی وجود دارند که ارتباط بین خودشیفتگی آسیب‌پذیر و اعتیاد را نشان داده‌اند (سارولا و مک‌کلندون^{۱۸}، ۱۹۸۸). اما مکانیسم زیربنایی مسیر خودشیفتگی به آمادگی اعتیاد شناخته شده نیست (سیلورمن^{۱۹}،

1. Kotera & Rhodes

2. Lewis

3. Hamilton

4. Maté

5. Balta et al.

6. Demircioğlu & Göncü Köse

7. Bilevicius et al.

8. Adams, Stoops, & Skomro

9. Schoenleber et al.

10. Giacomin & Jordan

11. Heller

12. Crowe et al.

13. trait-oriented

14. state-oriented

15. Russell

16. Kernberg

17. Schoenleber & Berenbaum

18. Sarvela & McClendon

19. Silverman

(۲۰۱۲). با توجه به اینکه مطالعات اندکی درباره مسائل شخصیتی از جمله خودشیفتگی انجام شده است (سهرابی و همکاران، ۱۳۹۷) و نقش شرم و دلستگی کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته، مطالعه حاضر به بررسی ارتباط خودشیفتگی، آمادگی اعتیاد، با نقش حد واسط شرم و دلستگی می‌پردازد تا با بررسی این مسئله، عوامل شخصیتی حاصل این مفصل فردی و اجتماعی را شناسایی کند تا بتوان از نتایج و کاربردهای نظری و عملی آن درجهت درمان‌های انفرادی و گروهی مبتلایان به اعتیاد استفاده کرد.

۲. روش

۲-۱. جامعه، نمونه و روش اجرا

روش پژوهش همبستگی است. هدف پژوهش کاربردی و روش گردآوری داده‌ها مقطوعی است. داده‌ها کمی هستند که از طریق پرسشنامه گردآوری شدن. جامعه آماری شامل دانشجویان دانشگاه تهران در سال ۱۴۰۱ در فاصله سنی ۱۸ تا ۴۰ سال است که به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. با نرمافزار Gpower ۴۲۳ نفر برای حجم نمونه براساس خطای نوع ۱ معادل ۵ درصد، فراوانی ۷۷ درصد و دقت ۰.۰۱ انتخاب شدند. ابتدا رضایت آگاهانه افراد اخذ شد و با توجه به ریزش احتمالی، ۵۰۰ پرسشنامه در اختیار افراد قرار گرفت. فرمول نمونه‌گیری در شکل ۱ آمده است.

$$n = \frac{3.84 \times 0.77 \times (1 - 0.77)}{0.077^2} = 423$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\rho = 0.77$$

$$\delta = 0.1\rho$$

$$n = 423$$

شکل ۱. فرمول نمونه‌گیری

ملاک ورود، تحصیل در دانشگاه تهران بود. رضایت آگاهانه برای مشارکت در پژوهش، از افراد رده سنی ۱۸ تا ۴۰ سال (۱۱۷ پسر و ۳۰۳ دختر) اخذ شد. ملاک خروج، پرنکردن پرسشنامه‌ها به طور دقیق و کامل بود. اهداف و روند پژوهش برای داوطلبان توضیح داده شد و از آن‌ها رضایت‌نامه اخلاقی گرفته شد. سپس پرسشنامه‌ها برای شرکت‌کنندگان ارسال شدند و این افراد طبق دستورالعمل به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. اطلاعات جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان به‌طور کامل جمع‌آوری و بازبینی شد که شامل سن، جنسیت، وضعیت تأهل، مقطع تحصیلی، مصرف داروهای روان‌پذشکی و مصرف مواد اعتیاد‌آور دیگر بود. پرسشنامه‌های مرحله اول شامل پرسشنامه شرم رایزوی، خودشیفتگی پینکاس، آمادگی اعتیاد زرگر، دلستگی هازن و شیبور بود. در مرحله دوم و پس از یک ماه، از میان این افراد ۱۵۰ نفر که نمره خودشیفتگی آسیب‌پذیر آن‌ها بیشتر از میانگین ۸۵ بود انتخاب شدند و پرسشنامه‌های استرس ادراک‌شده کوهن (PSS) و شرم رایزوی و آمادگی اعتیاد بزرگ اجرا شدند.

۲-۲. ابزارهای پژوهش

۲-۲-۱. پرسشنامه خودشیفتگی مرضی^۱ (PNI)

پرسشنامه خودشیفتگی مرضی را پینکاس و همکاران^۲ (۲۰۰۹) ارائه کردند. این پرسشنامه خودگزارشی دارای ۵۲ آیتم است و هفت بعد یا مؤلفه است، شامل: عزت‌نفس مشروط^۳ (CSE)، بهره‌کشی^۴ (EX)، ارتقای خود با ازخودگذشتگی^۵ (SSSE)، پنهان‌سازی خود^۶ (HS)، خیال‌پردازی بزرگ‌منشانه^۷ (GR)، بی‌ارزش‌سازی^۸ (DV) و خشم محق^۹ (ER). این هفت مؤلفه در دو

1. Pathological Narcissism Inventory (PNI)

2. Pincus et al.

3. contingent self-esteem

4. exploitativeness

5. self-sacrificing self-enhancement

6. hiding the self

7. grandiose fantasy

8. devaluing

بعد سطح بالاتر بزرگ‌منشی خودشیفتگی^۳ (G) (با مؤلفه‌های خیال‌پردازی بزرگ‌منشانه، بهره‌کشی و ارتقای خود با ازخودگذشتگی) و آسیب‌پذیری خودشیفتگی^۴ (V) (با مؤلفه‌های عزت‌نفس مشروط، پنهان‌سازی خود، بی‌ارزش‌سازی و خشم محق) قرار می‌گیرند که همگی این ابعاد تحت عنوان خودشیفتگی مرضی مشخص می‌شوند. براساس طیف لیکرتی شش درجه‌های از «اصلًاً این طوری نیستم» تا «خیلی زیاد این طوری هستم» نمره‌گذاری می‌شود. ضرایب آلفای کرونباخ برای تمامی مقیاس‌ها بین ۰/۷۸ و ۰/۹۳ و آلفای کرونباخ برای نمره کل پرسشنامه خودشیفتگی مرضی ۰/۹۵ است (کرو و همکاران، ۲۰۱۸). سلیمانی و همکاران (۱۳۹۴) این پرسشنامه را اعتباریابی کردند و نشان دادند مقیاس خودشیفتگی مرضی، از روایی و پایابی مطلوب برخوردار است. ضرایب آلفای کرونباخ مقیاس در پژوهش حاضر ۰/۸۸ به‌دست آمد.

۲-۲-۳. پرسشنامه آمادگی اعتیاد^۵ (IAPS)

مقیاس ایرانی آمادگی اعتیاد را زرگر، نجاریان و نعامی (۱۳۸۷) ارائه کردند. این پرسشنامه از دو عامل تشکیل شده و دارای ۳۶ ماده به اضافه ۵ ماده دروغ‌سنج است. پرسشنامه ترکیبی از دو عامل آمادگی فعال و آمادگی منفعل است. آمادگی فعال مربوط به رفتارهای ضداجتماعی، میل به مصرف مواد، نگرش مثبت به مواد، افسردگی و هیجان‌خواهی است و در عامل دوم (آمادگی منفعل) بیشترین ماده‌ها مربوط به عدم ابراز وجود و افسردگی است. نمره‌گذاری هر سؤال روی یک پیوستار از صفر (کاملاً مخالف) تا ۳ (کاملاً موافق) قرار دارد. البته این شیوه نمره‌گذاری در سؤالات ۱۲، ۱۵ و ۲۱ و ۲۱ معکوس می‌شود. این پرسشنامه دارای عامل دروغ‌سنج است که شامل سؤالات ۱۲، ۱۳، ۱۵، ۲۱ و ۳۳ می‌شود. نمره صفر تا ۳۶ بیانگر آمادگی اندک فرد برای اعتیاد است. نمره ۳۶ تا ۵۴ بیانگر آمادگی متوسط و نمره بیشتر از ۵۴ بیانگر آمادگی زیاد است. در پژوهش زرگر، نجاریان و نعامی (۱۳۸۷) محاسبه روایی این مقیاس به دو روش صورت گرفت. در روایی ملاکی، این پرسشنامه دو گروه مبتلایان و غیرمبتلایان به اعتیاد را به خوبی از هم تفکیک کردند. روایی سازه مقیاس از طریق همبسته کردن آن با مقیاس ۲۵ ماده‌ای فهرست بالینی علائم بالینی ۰/۴۵ محاسبه شده که معنی‌دار است. اعتبار مقیاس به شیوه آلفای کرونباخ ۰/۹۰ تعیین شد (زرگر، نجاریان و نعامی، ۱۳۸۷). ضریب آلفای کرونباخ مقیاس در پژوهش حاضر ۰/۷۸ به‌دست آمد.

۲-۲-۴. پرسشنامه شرم^۶ (SI)

پرسشنامه شرم را رایزوی^۷ (۲۰۱۰) برای سنجش گرایش فردی به شرم، هم به صورت کلی و هم به صورت پاسخ به رویدادهای خاص زندگی ارائه کرد. پرسشنامه دارای ۵۳ گویه است و در دو بخش سازمان یافته است. سه گویه اول ضمن ارائه تعریفی نسبتاً مبسوط، شرم کلی را با توجه به فراوانی، شدت و اثرات منفی تجربه شرم، روی طیف پنج درجه‌های لیکرت اندازه‌گیری می‌کند. در ۵۰ گویه بعد، نشانه‌های شرم در پاسخ به رویدادهای خاص زندگی و روی یک مقیاس پنج درجه‌های از صفر تا ۴ سنجیده می‌شود. در مطالعه رایزوی (۲۰۱۰) نتایج نشان می‌دهد پرسشنامه دارای روایی درونی بالا (۰/۸۷) است. در ایران اعتماد و همکاران (۱۳۹۲) پس از برگردان سؤال‌ها به فارسی و سپس به انگلیسی و اصلاح موارد عدم انطباق و بررسی استادان روان‌شناسی، روایی سازه را براساس تحلیل‌عاملی، با دو عامل بی‌کفایتی خود و خطای اخلاقی مشخص کردند. ضریب KMO ۰/۸۷ بود و از مجموع دو عامل، نمره کلی شرم حاصل می‌شود. در مطالعه اعتماد و همکاران (۱۳۹۲) پایابی آن براساس آلفای کرونباخ، برای مؤلفه‌های خطای اخلاقی، بی‌کفایتی خود و نمره کل شرم به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۷ و ۰/۸۲ محسوبه شد. ضریب آلفای کرونباخ مقیاس در پژوهش حاضر ۰/۸۲ به‌دست آمد.

1. entitlement rage

2. narcissistic grandiosity

3. narcissistic vulnerability

4. Iranian Addiction Potential Scale (IAPS)

5. The Shame Inventory (SI)

6. Rizvi

۴-۳-۲. پرسشنامه سبک‌های دلبستگی^۱ (AAS)

پرسشنامه سبک‌های دلبستگی که هازن و شیور^۲ (۱۹۸۷) ساختند، بر این فرض استوار است که مشابهت‌هایی از سبک‌های دلبستگی نوزاد مراقب را در روابط بزرگسالان نیز می‌توان یافت (هازن و شیور، ۱۹۸۷). این پرسشنامه، ابزاری خودگزارش‌دهی است که با روابط بزرگسالان تطبیق داده شده است. پرسشنامه فوق ۱۵ سؤال دارد که پنج سؤال دلبستگی نایمن دوسوگرا، پنج سؤال دلبستگی نایمن اجتنابی و پنج سؤال دلبستگی ایمن را بررسی می‌کند. پس از تکمیل و نمره‌گذاری آن، خرده‌مقیاسی که در آن، آزمودنی نمره بیشتری بگیرد، به عنوان سبک دلبستگی فرد لحاظ می‌شود که روی یک مقیاس پنج درجه‌ای از صفر تا ۴ سنجیده می‌شود. هازن و شیور (۱۹۸۷)، اعتبار بازآزمایی کل این پرسشنامه را /۸۱۰ و اعتبار آن را با آلفای کرونباخ /۸۷۰ به دست آوردند. هازن و شیور، روای محتوایی و ملاکی را خوب و روای سازه آن را بسیار مطلوب گزارش کردند. در ایران، این پرسشنامه برای پرستاران بیمارستان‌های دولتی شهر اصفهان هنجاریابی شده است (رحمیان بوگر و همکاران، ۱۳۸۶). رحمیان بوگر و همکاران (۱۳۸۶) آلفای کرونباخ پرسشنامه را /۷۵۰ به دست آوردند. در پژوهش آن‌ها، اعتبار پرسشنامه به وسیله آلفای کرونباخ برای سبک دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دوسوگرا به ترتیب /۷۷۰، /۸۱۰ و /۸۳۰ است. ضریب آلفای کرونباخ مقیاس در پژوهش حاضر /۸۱۰ محاسبه شد.

۴-۳-۳. پرسشنامه‌های استرس ادراک شده کوهن^۳ (PSS)

مقیاس استرس ادراک شده را کوهن، کمارک و مرملستین^۴ (۱۹۸۳) ارائه کردند و ۱۴ آیتم براساس یک مقیاس لیکرتی پنج درجه‌ای (هیچ: صفر، کم: ۱، متوسط: ۲، زیاد: ۳ و خیلی زیاد: ۴) پاسخ داده می‌شود. مقیاس استرس ادراک شده دو خرده‌مقیاس را می‌سنجد: الف) خرده‌مقیاس ادراک منفی از استرس که شامل آیتم‌های ۱، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۲، ۳، ۴ و ۱۴ می‌شود؛ ب) خرده‌مقیاس ادراک مثبت از استرس که آیتم‌های ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۳ را دربرمی‌گیرد که به صورت بر عکس نمره‌گذاری می‌شوند. مقیاس استرس ادراک شده زمانی به کار می‌آید که بخواهیم بدایم موقعیت‌های زندگی یک فرد تا چه اندازه از نظر خود او تنیدگی زا است. ضرایب پایایی همسانی درونی مقیاس، از طریق ضریب آلفای کرونباخ بین /۸۴۰ و /۸۸۰ در دو گروه از دانشجویان و گروهی از افراد سیگاری در برنامه ترک به دست آمده است (کوهن، کمارک و مرملستین، ۱۹۸۳). مقیاس تنیدگی ادراک شده به طور معنی‌داری با رویدادهای زندگی، نشانه‌های افسردگی و جسمی، بهره‌مندی از خدمات بهداشتی، اضطراب اجتماعی و رضایت اندک از زندگی همبسته است (کوهن، کمارک و مرملستین، ۱۹۸۳). در پژوهش احمدیان (۱۳۹۹) ضرایب پایایی همسانی درونی از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای مؤلفه‌های ادراک مثبت از تنیدگی /۷۱۰ و برای ادراک منفی از تنیدگی /۷۵۰ به دست آمد. ضریب آلفا برای کل نمرات در پژوهش حاضر /۸۴۰ محاسبه شد.

۴-۳. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

در این مطالعه از ضریب همبستگی پیرسون و مدل معادلات ساختاری برای تحلیل داده‌ها استفاده شد. ابتدا آمار توصیفی و مفروضه‌های همبستگی بررسی شدند. کلیه مفروضه‌ها مانند نرمال‌بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف اسمیرنوف^۵ انجام شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش مدلسازی معادلات ساختاری^۶ و با نرم‌افزارهای آماری SPSS-16 و AMOS-22 انجام گرفت.

1. adult attachment inventory
2. Hazan & Shaver
3. Cohen's Perceived Stress Scale (PSS)
4. Cohen, S., Kamarck, T., & Mermelstein
5. kolmogorov-smirnov test
6. Structural equation modeling method

۳. یافته‌ها

۳-۱. توصیف جمعیت شناختی

در این مطالعه ۴۲۳ دانشجو شرکت کردند که از این میان ۱۱۷ (۲۷/۹ درصد) پسر و ۳۰۳ (۷۲/۱ درصد) دختر بودند. این داده‌ها در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. توزیع پاسخگویان بر حسب جنسیت

نام متغیر	گروه‌ها	تعداد	درصد	درصد تجمعی
جنس	دانشجویان پسر	۱۱۷	۲۷/۹	۲۷/۹
	دانشجویان دختر	۳۰۳	۷۲/۱	۷۲/۱

۳-۲. توصیف شاخص‌ها

روش‌های آماری مورد استفاده در این تحقیق، آمار توصیفی شامل شاخص‌های تمایل مرکزی و پراکندگی است. در جدول ۲ حداقل، حداکثر، میانگین و انحراف معیار متغیرها به تفکیک آمده است.

جدول ۲. شاخص‌های توصیفی خودشیفتگی، آmadگی اعتیاد، شرم و دلبستگی

نام متغیر	خرده‌مقیاس	حداکثر	حداقل	میانگین	انحراف استاندارد
مقياس خودشیفتگی	بزرگ‌منش	۶۸	۸	۴۱/۲۱	۱۲/۵۳
آسیب‌پذیر	آیمن	۱۰	۳	۸۰/۶۲	۲۶/۹۶
سبک دلبستگی	اجتنابی	۱۶	۰	۱۰/۸۴	۲/۶۸
دوسوگرا	دوسوگرا	۱۳	۲	۸/۹۵	۳/۷۶
آmadگی اعتیاد		۸۵	۳	۳۹/۶۵	۵/۸۳
شرم		۷۸	۵	۵۴/۴۱	۱۳/۰۴

۳-۳. همبستگی متغیرها

جدول ۳. ماتریس همبستگی خودشیفتگی بزرگ‌منش با سبک‌های دلبستگی، شرم و آmadگی اعتیاد

متغیر	سبک دلبستگی	سبک دلبستگی	سبک دلبستگی	سبک دلبستگی	آmadگی اعتیاد
	بزرگ‌منش	دوسوگرا	ایمن	اجتنابی	شرم
خودشیفتگی	-۰/۰۹۴	-۰/۰/۲۱۸**	-۰/۰/۵۹۴**	-۰/۰/۵۶۶**	+۰/۰/۲۱۸
همبستگی پرسون	+۰/۰/۶۴	+۰/۰/۶۴	+۰/۰/۰۹۴	+۰/۰/۵۶۶**	+۰/۰/۱**

* همبستگی در سطح ۰/۰۵

** همبستگی در سطح ۰/۰۱

جدول ۳ نشان می‌دهد بین خودشیفتگی بزرگ‌منش و سبک دلبستگی ایمن، همبستگی منفی معنی دار ($r = -0/0/218$, $p < 0/0/01$)، سبک دلبستگی دوسوگرا همبستگی مثبت معنی دار ($r = +0/0/594$, $p < 0/0/01$)، شرم مثبت معنی دار ($r = +0/0/566$, $p < 0/0/01$), آmadگی اعتیاد همبستگی مثبت معنی دار ($r = +0/0/1$, $p < 0/0/01$) وجود دارد.

جدول ۴. ماتریس همبستگی خودشیفتگی آسیب‌پذیر با سبک‌های دلبستگی، شرم و آmadگی اعتیاد

متغیر	سبک دلبستگی اجتنابی	سبک دلبستگی ایمن	سبک دلبستگی دوسوگرا	شرم	آmadگی اعتیاد
	خودشیفتگی	همبستگی پرسون	آسیب‌پذیر	معنی داری	
خودشیفتگی	+۰/۱۱۴*	+۰/۰/۱۱۴*	+۰/۰/۰۲	+۰/۰/۰۵	+۰/۰/۰۵
همبستگی پرسون	+۰/۰/۱۱۴*	+۰/۰/۰۲	+۰/۰/۰۵	+۰/۰/۰۵	+۰/۰/۰۵

* همبستگی در سطح ۰/۰۵

** همبستگی در سطح ۰/۰۱

جدول ۴ نشان می‌دهد خودشیفتگی آسیب‌پذیر و سبک دلبستگی اجتنابی رابطه مثبت و معنادار ($r = +0/0/114$, $p < 0/0/05$), سبک دلبستگی ایمن همبستگی منفی معنی دار ($r = +0/0/276$, $p < 0/0/01$), سبک دلبستگی دوسوگرا همبستگی مثبت معنی دار ($r = +0/0/1$, $p < 0/0/01$)

$r = .476$, شرم همبستگی مثبت معنی دار ($p < .01$) و آمادگی اعتیاد همبستگی مثبت معنی دار ($p < .01$) وجود دارد.

۳-۴. بررسی مدل ساختاری

مدل ساختاری آمادگی اعتیاد، پس از بررسی داده‌ها، بهترین مدل برازش یافته با شاخص‌های برازش ذکر شده در جدول ۵ آمده است.

جدول ۵. شاخص‌های برازش مدل ساختاری آمادگی اعتیاد

نام شاخص	شاخص‌های برازش	مقدار	حد مجاز
نسبت خود به درجه آزادی		.۱/۹۶	کمتر از ۳
RMSEA (ریشه میانگین خطای براورد)		.۰/۰۳	کمتر از .۰/۰۸
CFI (برازنده تغییر شده)		.۰/۹۱	بیشتر از .۰/۹
NFI (برازنده نرم شده)		.۰/۹۰۴	بیشتر از .۰/۹
TLI (شاخص تاکر لوییس)		.۰/۹۱	بیشتر از .۰/۹
IFI (شاخص نیکوبی برازنده)		.۰/۹۱	بیشتر از .۰/۹
GFI		.۰/۹۱	بیشتر از .۰/۹

به طور کلی هیچ یک از شاخص‌ها به تنهایی دلیل برازنده است و این شاخص‌ها باید در کنار هم تفسیر شوند. مقدارهای به دست آمده برای این شاخص‌ها نشان می‌دهد در مجموع مدل در جهت تبیین و برازش، از وضعیت بسیار مناسبی برخوردار است. در ادامه ضرایب مستقیم و غیرمستقیم و کل مربوط به مسیر در جدول ۶ آمده است. همچنین مدل استاندارد شده در شکل ۱ قابل مشاهده است.

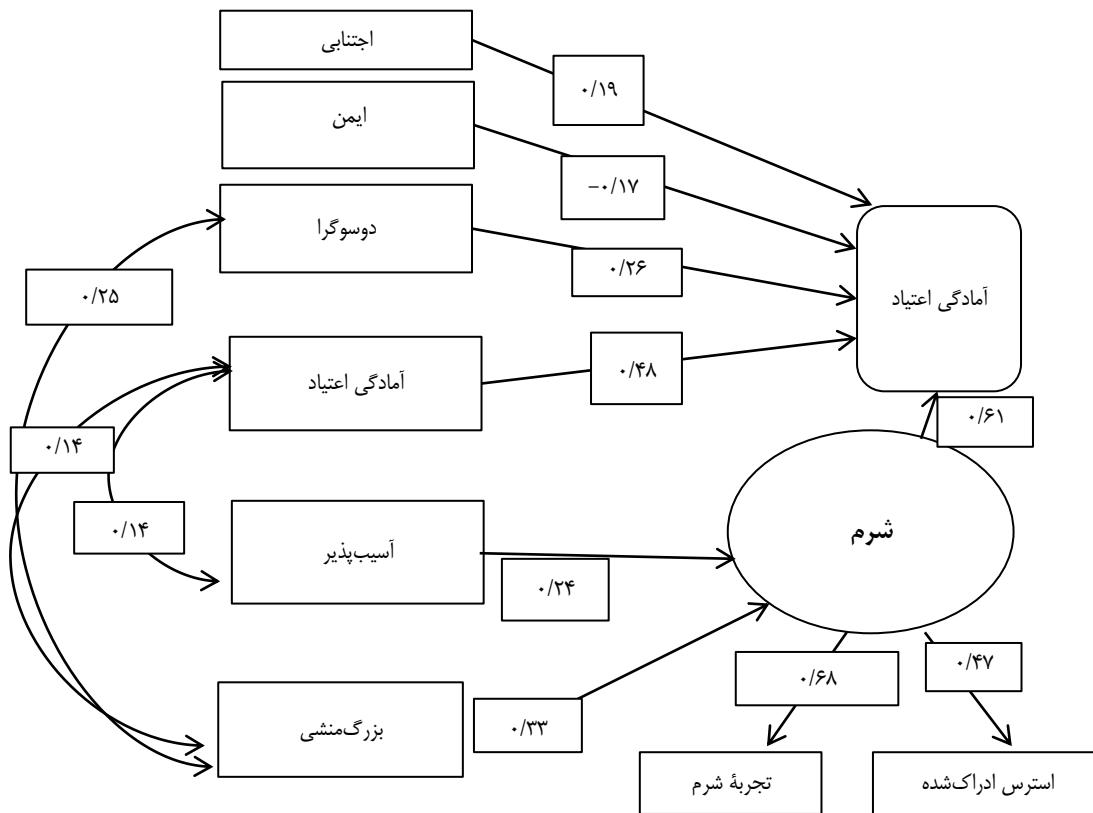
جدول ۶. تأثیرات استاندارد شده مستقیم، غیرمستقیم و کل متغیرها

متغیر وابسته	متغیر مستقل	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل
آمادگی اعتیاد (مرحله ۱)		.۰/۴۷۸**		
اجتنابی		.۰/۱۸۷**		.۰/۱۸۷
ایمن		-.۰/۱۶۹*		-.۰/۱۶۹
دوسوگرا		.۰/۲۶**		.۰/۲۶
شم		.۰/۶۰۹**		.۰/۶۰۹
آسیب‌پذیر		.۰/۱۴۶		.۰/۱۴۶
بزرگ‌منش		.۰/۲۰۱		.۰/۲۰۱
آسیب‌پذیر		.۰/۱۶۳		.۰/۱۶۳
تجربه شرم		.۰/۲۲۴		.۰/۲۲۴
استرس ادراک شده		.۰/۱۱۲		.۰/۱۱۲
سطح معناداری کمتر از .۰/۰۵		.۰/۱۵۵		.۰/۱۵۵

* سطح معناداری کمتر از .۰/۰۵

** سطح معناداری کمتر از .۰/۰۱

تأثیرات مستقیم آمادگی اعتیاد در مرحله اول و تأثیرات شرم روی آمادگی اعتیاد در مرحله دوم در سطح $.01$ معنادار است. متغیر مکنون شرم که از دو متغیر تجربه شرم ($.0/68$) و استرس ادراک شده ($.0/47$) تشکیل شده است و همچنین تأثیرات مستقیم آسیب‌پذیری و بزرگ‌منشی روی شرم در سطح $.01$ و تأثیرات سبک‌های دلبستگی نیز روی آمادگی اعتیاد در مرحله دوم معنادار شده است. بیشترین تأثیر مستقیم معنادار مربوط به متغیر شرم روی آمادگی اعتیاد و کمترین ضریب مربوط به سبک دلبستگی ایمن بر آمادگی اعتیاد است که ضریب آن منفی است.

شکل ۱. مدل ساختاری با ضرایب استاندارد شده (مدل کلی)

۴. بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تعیین رابطه بین خودشیفتگی بزرگ‌منش و آسیب‌پذیر با سیک دلبستگی، شرم، آمادگی اعتیاد انجام گرفت. نتایج نشان داد بین خودشیفتگی بزرگ‌منش و سیک دلبستگی ایمن همبستگی منفی معنی دار ($p < .01$, $t = -0.218$), سیک دلبستگی دوسوگرا همبستگی مثبت معنی دار ($p < .01$, $t = 0.594$), شرم مثبت معنی دار ($p < .01$, $t = 0.566$), آمادگی اعتیاد مثبت معنی دار ($p < .01$, $t = 0.501$) وجود دارد. این نتایج با پژوهش پانتیک و همکاران^۱ (۲۰۱۷) مبنی بر ارتباط بین خودشیفتگی و اعتیاد به اینترنت و همچنین پژوهش برونو و همکاران^۲ (۲۰۱۴) مبنی بر ارتباط بین خودشیفتگی و اعتیاد به ورزش همسو است. همچنین پژوهش حاضر با مطالعه شمس‌الدینی لری، توحیدی و عسکری‌زاده (۱۳۹۶) با تعیین برآشش مدل روابط علی سیک‌های دلبستگی، احساس تنها و عزت نفس با آمادگی اعتیاد هم‌راستا است. آن‌ها در مدل خود به این نتیجه رسیدند که میان متغیرها، سیک دلبستگی دوسوگرا اثر مستقیم و معناداری بر آمادگی اعتیاد دارد. از میان سیک‌های دلبستگی فقط سیک دلبستگی دوسوگرا هم مستقیم و هم غیرمستقیم به واسطه احساس تنها و عزت نفس پیش‌بینی کننده آمادگی اعتیاد است.

در تبیین یافته‌های این پژوهش می‌توان نگاهی به ادبیات پژوهشی خودشیفتگی انداخت. در ادبیات پژوهشی خودشیفتگی تجربه رشدی شرم و غرور بیش از حد، به عنوان یک اختلال عاطفی مفهوم‌بندی شده است. کوهوت (۱۹۷۷) با تأکید بیشتر بر شرم، به آن به عنوان پاسخی معمول به زخم خودشیفتگی نگریست؛ از دست‌دادن بزرگ‌پنداری که تصور می‌شود در رشد اولیه خودشیفتگه رخ می‌دهد. لوئیس (۱۹۸۷) نیز شرم را عاملی شناختی به جای پاسخی به زخم خودشیفتگی دانست که زمینه‌ساز رشد دیگری نشان داده است. از این دیدگاه اساساً خودشیفتگی یک مکانیسم دفاعی غلبه بر شرم است (پیرسون و حسین، ۲۰۱۵). پژوهش دیگری نشان داده است شرم پاسخی به خودشیفتگی و محركی برای خوب‌بزرگ‌پنداری خودشیفتگه است. در این پژوهش درنهایت

1. Pantic et al.

2. Bruno et al.

3. Pearson & Hussain

شرم به عنوان سنگ بنای اصلی در خودشیفتگی مشخص شد (رایت و سیمز^۱، ۲۰۱۶). با توجه به این ادبیات، تا حدی می‌توان ارتباط بین شرم و خودشیفتگی بزرگ منش را تبیین کرد.

همچنین در تبیین ارتباط بین خودشیفتگی بزرگ منش و آمادگی اعتیاد می‌توان گفت در افراد دارای ویژگی‌های شخصیت خودشیفته، نظمدهی به هیجان شرم ممکن است شامل راهبردهایی مانند کمال گرایی، خیال پردازی‌های بزرگ منشانه، رفتار پرخاشگرانه و کناره‌گیری اجتماعی باشد که افراد را تشویق می‌کند تا جایگزینی برای مهارت‌های ارتباطی بجویند (کسل، فیوراواتی و روگای^۲، ۲۰۱۶). به این ترتیب افراد استعداد بیشتری برای اعتیاد پیدا می‌کنند (میلر، ویدیگر و کمپبل^۳، ۲۰۱۰). ادبیات تجربی همچنین نشان می‌دهد شرم به رفتارهای ناسازگارانه در افراد خودشیفتگه منجر می‌شود؛ برای مثال، موقعیت‌های شرم‌آور در کودکان و نوجوانان خودشیفته، پرخاشگری به دیگران را تحریک می‌کند (دی سارنو و همکاران^۴، ۲۰۲۰). در حالی که احساس شرم سبب افزایش خطر ابتلا به مشکلات قمار و الکل در بزرگسالان جوان خودشیفتگه می‌شود (کسل و بانچی^۵، ۲۰۲۰). در عین حال، پژوهش‌ها نشان می‌دهد توجه ناکافی به احساس شرم، به واکنش‌های درمانی منفی در افراد خودشیفتگه می‌انجامد (لویس، ۱۹۸۷). در حالی که کمک به این بیماران برای کاهش شرم از طریق شفقت به خود، تأثیر مثبتی بر درمان آن‌ها دارد (کارترا و همکاران^۶، ۲۰۱۲)؛ بنابراین، نتایج مطالعه حاضر یعنی تجربه هیجان شرم در رابطه بین ویژگی‌های شخصیت خودشیفتگه و میزان آمادگی اعتیاد، موضوع مهمی هم برای درمانگران و هم برای محققان است.

همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد خودشیفتگی آسیب‌پذیر با سبک دلبستگی اجتنابی رابطه مثبت و معنادار ($p < 0.05$)، با سبک دلبستگی ایمن همبستگی منفی معنی دار ($r = -0.114$)، با سبک دلبستگی دوسوگرا همبستگی مثبت معنی دار ($r = 0.476$)، با شرم همبستگی مثبت معنی دار ($r = 0.635$) و با آمادگی اعتیاد همبستگی مثبت معنی دار ($r = 0.510$) دارد.

این پژوهش با مطالعه کاستنر-بوسک و همکاران^۷ (۲۰۲۱) مبنی بر ارتباط بین خودشیفتگی و مصرف کوکائین همسو است. همچنین این مطالعه با پژوهش کارترا و همکاران (۲۰۱۲) و کاراکولا و تریلیو^۸ (۲۰۱۶) مبنی بر ارتباط خودشیفتگی آسیب‌پذیر با وابستگی به مواد و اعتیاد هم راست است.

برای تبیین یافته‌های این پژوهش می‌توان به نظریه کینستون^۹ (۱۹۸۳)، روانکاو بریتانیایی (غیرکالاینی)، نگاهی انداخت. او اختلال خودشیفتگی را در فرزند والدینی می‌بیند که ناخودآگاه به نیازهای خود پاسخ می‌دهند، ولی در برآوردن نیازهای خودمنخار و خودانگیخته کودک مشکل دارند. والدین هویت شخصی منحصر به فرد کودک را نادیده می‌گیرند؛ در حالی که کودک در تمایلات متضاد خود برای فردیت، برخلاف انتظارات و نیازهای والدین، احساس شرم می‌کند؛ یعنی کودک در هنگام پذیرش نیازهای والدین به عنوان نیازهای خود، احساس نزدیکی، عشق یا تأیید را به دست می‌آورد. کینستون (۱۹۸۳) استدلال می‌کند که در واقعیت روانی چنین والدینی با عمل نکردن به نیاز این کودکان، آن‌ها را ناکام می‌گذارند و درنتیجه در چنین والدینی درد، افسردگی و رنجشی ایجاد می‌کند که کودک با شرم به آن‌ها پاسخ می‌دهد. کودک می‌آموزد که در صورت مطابقت با نیازهای همزیستی والدین (دلخواه والدین) با محبت، لذت و تأیید والدین پاداش می‌گیرد، حتی اگر این امر مستلزم آن باشد که کودک دچار خودتخربی ذاتی باشد. کودک این کار را با ازبین بردن (تا مرز پاک کردن) ارزش تجربه خود انجام می‌دهد. فعالیت‌هایی که محبت، لذت و تأیید والدین را از سوی چنین والدینی ایجاد می‌کنند، می‌توانند مکانیکی و بسیار کارآمد باشند، اما اساساً بی احساس و غیرانسانی، تکراری و کلیشه‌ای هستند. به نظر می‌رسد کودک به‌نوعی از رضایت رباتیک دست می‌یابد که آمیخته با

-
1. Wright & Simms
 2. Casale, Fioravanti, & Rugai
 3. Miller, Widiger, & Campbell
 4. Di Sarno et al.
 5. Casale & Banchi
 6. Carter et al.
 7. Kastner-Bosek et al.
 8. Karakoula & Triliva
 9. Kinston

احساس رفاه والدین است و تعارضات و نیازهای ظاهری را ندارد. چیزی که کینستون (۱۹۸۳) آن را حالتی از خودشیفتگی می‌نامد که در آن، تجربهٔ ذهنی کودک از شرم کاهش می‌یابد. حرکت کودک به‌سمت خودشیفتگی مصلحت‌آمیز است که نشانهٔ پیروزی بدینانه بر درد و تلاشی است که در تعهد به حقیقت (مستقل و تهابی) وجود دارد و می‌تواند در موقعیت تحلیلی به عنوان عدم تمایل به تجربهٔ درنتیجهٔ دانستن آشکار شود. واقعیت عاطفی دوران کودکی فرد در انتقال این است که اگر والدین در دوران نوزادی فرد به خودانگیختگی و مبارزات خودجوش پاسخ مثبت دادند، فرد احساس می‌کند نیازهای او شرم‌آور نیستند؛ یعنی خودآگاهی بیش از حد دردنگی نیست و تمایل نسبتاً کمی به آمیختگی و خودشیفتگی وجود دارد. سپس خودآگاهی به دلیل آگاهی، از حساسیت و آسیب‌پذیری در سطح قابل تحمل، با احساس فروتنی و خودداری همراه است. چشم‌انداز اهمیت و جایگاه فرد به ایزه‌های اصلی نیز سرایت می‌یابد و مانع خودنمایی می‌شود. درنتیجهٔ در افرادی که والدین نیازهای کودک را نادیده می‌گیرند و نیازهای او را فقط در جهت تحقق نیازهای خودشان پاسخ می‌دهند، کودک دچار شرم بر اثر تجربهٔ نیازهای خودش می‌شود. از سوی دیگر مطالعات پینکاس نشان می‌دهد شرم رابطهٔ بین خودشیفتگی آسیب‌پذیر و آمادگی اعتیاد را وساطت می‌کند؛ بنابراین می‌توان ارتباط این متغیرها را با یکدیگر تا حد زیادی تبیین کرد.

پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی در سطح عملی و اجرایی بود. محدودیت اول تفاوت درک فاعلی افراد از مقیاس‌های نمره‌دهی است؛ یعنی با اینکه همهٔ افراد طیف نمره‌دهی یکسانی دارند، هر فردی درک منحصر به‌فرد خود را از مقیاس‌های نمره‌دهی دارد؛ برای مثال ممکن است افراد درک متفاوتی از «خیلی زیاد» یا «تا حدودی» داشته باشند. محدودیت دیگر این پژوهش مشکلات اینترنت بود که موجب حضور کمتر دانشجویان در سطح دانشگاه‌ها شد و جمع‌آوری نمونه را با مشکل روبرو کرد. با استفاده از روش مدل چندسطوحی می‌توانیم این آثار تجمعی زمانی را نیز در تحلیل خود وارد کنیم، اما در پژوهش حاضر، این اثر هدف مطالعه نبود؛ بنابراین می‌توان درنظر گرفتن اثر تجمعی زمانی را به عنوان پیشنهادی برای پژوهش‌های آینده مطرح کرد که در بخش بعد توضیح داده شده است.

یکی از پیشنهادهای پژوهش برای مطالعات آینده، درنظر گرفتن نقش راهبردهای تنظیم هیجانی متفاوت در ارتباط شرم با آمادگی اعتیاد است. با توجه به این نکته، افراد با دلبستگی نایمن، راهبردهای تنظیم هیجانی ناکارآمدی نیز شکل می‌دهند. با درنظر گرفتن اثر استفاده از راهبردهای تنظیم هیجانی متفاوت ممکن است بتوانیم به نقش دلبستگی در رابطهٔ شرم و آمادگی اعتیاد پی ببریم. شرایط موقعيتی نیز متغیر دیگری است که پژوهش‌های آینده می‌توانند نقش آن را در ارتباط با متغیرهای پژوهش حاضر بررسی کنند. علاوه براین همان‌طور که در بخش محدودیت‌های پژوهش مطرح شد، درنظر گرفتن اثر تجمعی زمانی نیز گزینهٔ دیگری است که می‌توان در مطالعات آتی به آن پرداخت. این اثر را در درجهٔ اول می‌توان درمورد متغیرهایی مثل شرم درنظر گرفت؛ برای مثال آیا اثر تجمعی شرم در طول یک هفته سبب مصرف بیشتر مواد در انتهای هفته می‌شود؟ همچنین اثر زمان را می‌توان درمورد روابط بین متغیرها نیز درنظر گرفت؛ برای مثال آیا رابطهٔ میان متغیرها در انتهای هفته با ابتدای هفته تفاوت معناداری دارد؟ علاوه بر مواردی که گفته شد، در پژوهش حاضر نقش توجه به خود از طریق اندازه‌گیری خودشیفتگی و به‌طور غیرمستقیم بررسی شده است. با وجود این، پژوهش‌های قبلی حاکی از ارتباط محکم میان توجه به خود با شرم و مصرف مواد بوده‌اند. به این ترتیب بررسی نقش خودشیفتگی با استفاده از روش نمونه‌گیری تجربه می‌تواند نتایجی همسو با پژوهش‌های قبلی و پژوهش حاضر ایجاد کند.

۵. ملاحظات اخلاقی

ملاحظات اخلاقی پژوهش با شناسهٔ اخلاق از دانشکده روان‌شناسی دانشگاه تهران^۱ شامل اطمینان دادن به افراد از جهت خصوصی بودن اطلاعات و حریم افراد و رازداری در خصوص حفظ این اطلاعات بود. حق خروج از پژوهش در صورت تمایل نداشتن به ادامهٔ مطالعه محفوظ بود. از هرگونه آسیب روانی یا جسمانی به مشارکت‌کنندگان اجتناب صورت گرفت.

۶. حمایت مالی و سپاسگزاری

کلیه هزینه‌های پژوهه توسط نویسنده‌گان حاضر در مقاله انجام شده و حمایت مالی‌ای دریافت نکرده است.

۷. تعارض منافع

در این مقاله هیچ‌گونه تعارض منافع وجود ندارد.

منابع

احمدیان، ل.، تقی‌بور، ب.، و علیرضایی، ح. (۱۳۹۹). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سبک‌های مقابله‌ای و استرس ادراک شده زنان نابارور. پژوهش‌های نوین روان‌شناسی، ۶۶(۱۷)، ۳۳-۲۶.

<https://www.noormags.ir/view/en/articlepage/144116/26>

اعتماد، ج.، جوکار، ب.، راهی‌پیام، س.، و فخاری، ن. (۱۳۹۲). بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس شرم در دانشجویان دانشگاه شیراز و علوم پزشکی شیراز. اندازه‌گیری تربیتی، ۴۵-۶۸(۱۳)، ۶۸-۴۵.

<https://doi.org/10.22054/jem.2013.5670>

رحیمیان بوگر، ا.، نوری، ب.، عریضی، ح.، و مولوی، ر.، و فروغی مبارکه، ق. (۱۳۸۶). رابطه سبک‌های دلبستگی بزرگسالی با رضایت و

استرس شغلی در پرستاران. نشریه روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران، ۱۳(۲)، ۱۵۷-۱۴۸.

<http://ijpcp.iums.ac.ir/article-1-165-fa.html>

زرگر، ا.، و نجاریان، ب.، و نعامی، ع. (۱۳۸۷). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی (هیجان‌خواهی، ابراز وجود، سرسختی روان‌شناسی)، نگرش مذهبی و رضایت زناشویی با آمادگی اعتیاد به موادمخدوٰر در کارکنان یک شرکت صنعتی در اهواز. نشریه علوم تربیتی و روان

شناسی، ۱۵(۱)، ۱۲۰-۹۹.

سلیمانی، م.، پاست، ن.، مولائی، م.، محمدی، ا.، دشتی‌بور، م.، صفا، ا.، و پینکاس، آ. (۱۳۹۴). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس خودشیفتگی مرضی. روان‌شناسی معاصر، ۱۰(۱)، ۱۱۰-۹۵.

<https://bjcp.ir/article-1-768-fa.html>

سه‌هابی، ف.، مام شریفی، پ.، راضی، ز.، و اعظمی، ا. (۱۳۹۷). پیش‌بینی آمادگی به اعتیاد براساس سلامت روان، حمایت اجتماعی و ابعاد شخصیتی روان‌رنجورخوبی و توافق‌پذیری. روان‌پرستاری، ۶۶(۱۴)، ۵۷-۶۵.

<http://ijpn.ir/article-1-1075-fa.html>

شکاری، ح.، حسین ثابت، ف.، و احمدی، م. (۱۳۹۶). سبک‌های دلبستگی، بهوشیاری و کیفیت خواب در افراد مبتلا به اختلال سوء‌صرف مواد افیونی. نشریه طب انتظامی، ۶۶(۲)، ۱۱۶-۱۱۱.

<http://jpmed.ir/article-1-539-fa.html>

شمس‌الدینی لری، ل.، و توحیدی، ا.، و عسکری‌زاده، ق. (۱۳۹۶). روابط علی سبک‌های دلبستگی، احساس تنها‌یی و عزت‌نفس با آمادگی به اعتیاد. اعتیاد‌پژوهی، ۴۲(۱۱)، ۱۸۰-۱۶۱.

<http://etiadpajohi.ir/article-1-982-fa.html>

References

- Adams, G. C., Stoops, M. A., & Skomro, R. P. (2014). Sleep tight: Exploring the relationship between sleep and attachment style across the life span. *Sleep Medicine Reviews*, 18(6), 495-507. <https://doi.org/10.1016/j.smrv.2014.03.002>
- Ahmadian, L., Taghipour, B., & Alirezaei, H. (2019). The effectiveness of treatment based on acceptance and commitment on coping styles and perceived stress of infertile women. *New Psychological Research*, 66(17), 26-33. <https://www.noormags.ir/view/en/articlepage/144116/26> (In Persian)
- Aslinger, E. N., Manuck, S. B., Pilkonis, P. A., Simms, L. J., & Wright, A. G. (2018). Narcissist or narcissistic? Evaluation of the latent structure of narcissistic personality disorder. *Journal of Abnormal Psychology*, 127(5), 496. <https://doi.org/10.1037/abn0000363>

- Baird, B. M., Lucas, R. E., & Donnellan, M. B. (2017). The role of response styles in the assessment of intraindividual personality variability. *Journal of Research in Personality*, 69, 170-179. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2016.06.015>
- Balta, S., Jonason, P., Denes, A., Emirtekin, E., Tosuntaş, Ş. B., Kircaburun, K., & Griffiths, M. D. (2019). Dark personality traits and problematic smartphone use: The mediating role of fearful attachment. *Personality and Individual Differences*, 149, 214-219. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.06.005>
- Bilevicius, E., Neufeld, D. C., Single, A., Foot, M., Ellery, M., Keough, M. T., & Johnson, E. A. (2019). Vulnerable narcissism and addiction: The mediating role of shame. *Addictive Behaviors*, 92, 115-121. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2018.12.035>
- Bilevicius, E., Single, A., Bristow, L. A., Foot, M., Ellery, M., Keough, M. T., & Johnson, E. A. (2018). Shame mediates the relationship between depression and addictive behaviours. *Addictive Behaviors*, 82, 94-100. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2018.02.023>
- Bruno, A., Quattrone, D., Scimeca, G., Cicciarelli, C., Romeo, V. M., Pandolfo, G., Zoccali, R. A., & Muscatello, M. R. A. (2014). Unraveling exercise addiction: The role of narcissism and self-esteem. *Journal of Addiction*, 2014, 987841. <https://doi.org/10.1155/2014/987841>
- Carter, R. R., Johnson, S. M., Exline, J. J., Post, S. G., & Pagano, M. E. (2012). Addiction and "Generation Me": narcissistic and prosocial behaviors of adolescents with substance dependency disorder in comparison to normative adolescents. *Alcoholism Treatment Quarterly*, 30(2), 163-178. <https://doi.org/10.1080/07347324.2012.663286>
- Casale, S., & Banchi, V. (2020). Narcissism and problematic social media use: A systematic literature review. *Addictive Behaviors Reports*, 11, 100252. <https://doi.org/10.1016/j.abrep.2020.100252>
- Casale, S., Fioravanti, G., & Rugai, L. (2016). Grandiose and vulnerable narcissists: Who is at higher risk for social networking addiction? *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 19(8), 510-515. <https://doi.org/10.1089/cyber.2016.0189>
- Cohen, S., Kamarck, T., & Mermelstein, R. (1983). A global measure of perceived stress. *Journal of Health and Social Behavior*, 24(4), 385-396. <https://doi.org/10.2307/2136404>
- Crowe, M. L., Edershile, E. A., Wright, A. G., Campbell, W. K., Lynam, D. R., & Miller, J. D. (2018). Development and validation of the Narcissistic Vulnerability Scale: An adjective rating scale. *Psychological Assessment*, 30(7), 978-983. <https://doi.org/10.1037/pas0000578>
- Demircioğlu, Z. I., & Göncü Köse, A. (2021). Effects of attachment styles, dark triad, rejection sensitivity, and relationship satisfaction on social media addiction: A mediated model. *Current Psychology*, 40(1), 414-428. <https://doi.org/10.1007/s12144-018-9956-x>
- Di Sarno, M., Zimmermann, J., Madeddu, F., Casini, E., & Di Pierro, R. (2020). Shame behind the corner? A daily diary investigation of pathological narcissism. *Journal of Research in Personality*, 85, 103924. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2020.103924>
- Etemad, J., Jokar, B., Rahpema, S., & Fakhari, N. (2012). Examining the psychometric characteristics of the shame scale in students of Shiraz University and Shiraz Medical Sciences. *Educational Measurement*, 4(13), 45-68. <https://doi.org/10.22054/jem.2013.5670> (In Persian)
- Giacomin, M., & Jordan, C. H. (2014). Down-regulating narcissistic tendencies: Communal focus reduces state narcissism. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 40(4), 488-500. <https://doi.org/10.1177/0146167213516635>
- Hamilton, J. A. (2020). Exploring the relationships between personality disorder, sexual preoccupation, and adverse childhood experiences among individuals who have previously sexually offended. *PhD Thesis*. School of Social Sciences, Nottingham Trent University (United Kingdom). <https://irep.ntu.ac.uk/id/eprint/39813>
- Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of*

- Personality and Social Psychology*, 52(3), 511-524. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0022-3514.52.3.511>
- Heller, A. (2017). *The power of shame: A rational perspective*. Boston: Routledge & Kegan Paul.
- Karakoula, P., & Triliva, S. (2016). Narcissistic vulnerability and addiction: findings from a study of people in treatment. *Journal of Drug Issues*, 46(4), 396-410. <https://doi.org/10.1177/0022042616659761>
- Kastner-Bosek, A., Dajic, I., Mikus, N., Weidenauer, A., & Willeit, M. (2021). Addicted to self-esteem: Understanding the neurochemistry of narcissism by using cocaine as a pharmacological model. *Journal of Experimental Psychopathology*, 12(3), 20438087211044362. <https://doi.org/10.1177/20438087211044362>
- Kernberg, O. F. (1998). Pathological narcissism and narcissistic personality disorder: theoretical background and diagnostic classification. In O. F. Kernberg (Ed.), *Aggressivity, narcissism, and self-destructiveness in the psychotherapeutic rela: New developments in the psychopathology and psychotherapy of severe personality disorders* (pp. 45-59). New Haven, CT: Yale University Press.
- Kinston, W. (1983). A theoretical context for shame. *International Journal of Psychoanalysis*, 64, 213-226. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6347925/>
- Kohut, H. (1977). *The Restoration of the Self*. New York: International Universities Press.
- Kotera, Y., & Rhodes, C. (2019). Pathways to sex addiction: Relationships with adverse childhood experience, attachment, narcissism, self-compassion and motivation in a gender-balanced sample. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 26(1-2), 54-76. <https://doi.org/10.1080/10720162.2019.1615585>
- Lewis, H. B. (1987). Shame and the narcissistic personality. In D. L. Nathanson (Ed.), *The many faces of shame* (pp. 93-132). New York: The Guilford Press.
- Lindsay-Hartz, J., de Rivera, J., & Mascolo, M. F. (1995). Differentiating guilt and shame and their effects on motivation. In J. P. Tangney & K. W. Fischer (Eds.), *Self-conscious emotions: The psychology of shame, guilt, embarrassment, and pride* (pp. 274-300). New York: Guilford Press.
- Maté, G. (2012). Addiction: Childhood trauma, stress and the biology of addiction. *Journal of Restorative Medicine*, 1(1), 56-63. <https://restorativemedicine.org/journal/addiction-childhood-trauma-stress-and-the-biology-of-addiction/>
- Miller, J. D., Widiger, T. A., & Campbell, W. K. (2010). Narcissistic personality disorder and the DSM-V. *Journal of Abnormal Psychology*, 119(4), 640-649. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/a0019529>
- Pantic, I., Milanovic, A., Loboda, B., Blachnio, A., Przepiorka, A., Nesic, D., ... & Ristic, S. (2017). Association between physiological oscillations in self - esteem, narcissism and internet addiction: A cross-sectional study. *Psychiatry Research*, 258, 239-243. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2017.08.044>
- Patock-Peckham, J. A., Canning, J. R., & Leeman, R. F. (2018). Shame is bad and guilt is good: An examination of the impaired control over drinking pathway to alcohol use and related problems. *Personality and Individual Differences*, 121, 62-66. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.09.023>
- Pearson, C. & Hussain, Z. (2015). Smartphone use, addiction, narcissism, and personality: A mixed methods investigation. *International Journal of Cyber Behavior, Psychology and Learning (IJCBL)*, 5(1), 17-32. <http://doi.org/10.4018/ijcbpl.2015010102>
- Pincus, A. L., & Lukowitsky, M. R. (2010). Pathological narcissism and narcissistic personality disorder. *Annual Review of Clinical Psychology*, 6, 421-446. <https://doi.org/10.1146/annurev.clinpsy.121208.131215>
- Pincus, A. L., Ansell, E. B., Pimentel, C. A., Cain, N. M., Wright, A. G., & Levy, K. N. (2009). Initial

- construction and validation of the pathological narcissism inventory. *Psychological Assessment*, 21(3), 365-379. <https://doi.org/10.1037/a0016530>
- Poless, P. G., Torstveit, L., Lugo, R. G., Andreassen, M., & Sütterlin, S. (2018). Guilt and proneness to shame: Unethical behaviour in vulnerable and grandiose narcissism. *Europe's Journal of Psychology*, 14(1), 28-43. <https://doi.org/10.5964/ejop.v14i1.1355>
- Rahim, M., & Patton, R. (2015). The association between shame and substance use in young people: A systematic review. *PeerJ*, 3, e737. <https://doi.org/10.7717/peerj.737>
- Rahimian Boogar, E., Nouri, A., Oreizy, H., Molavi, H., & Foroughi Mobarake, A. (2007). Relationship between adult attachment styles with job satisfaction and job stress in nurses. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 13(2), 148-157. <http://ijpcp.iums.ac.ir/article-1-165-en.html> (In Persian)
- Rizvi, S. L. (2010). Development and preliminary validation of a new measure to assess shame: The Shame Inventory. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 32(3), 438-447. <https://doi.org/10.1007/s10862-009-9172-y>
- Rüsch, N., Corrigan, P. W., Bohus, M., Jacob, G. A., Brueck, R., & Lieb, K. (2007). Measuring shame and guilt by self-report questionnaires: A validation study. *Psychiatry Research*, 150(3), 313-325.
- Russell, G. A. (1985). Narcissism and the narcissistic personality disorder: A comparison of the theories of Kernberg and Kohut. *British Journal of Medical Psychology*, 58(2), 137-148. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8341.1985.tb02626.x>
- Sarvela, P. D., & McClendon, E. (1988). Indicators of rural youth drug use. *Journal of Youth and Adolescence*, 17, 335-347. <https://doi.org/10.1007/BF01537674>
- Schalkwijk, F., Luyten, P., Ingenhoven, T., & Dekker, J. (2021). Narcissistic personality disorder: Are psychodynamic theories and the alternative DSM - 5 model for personality disorders finally going to meet?. *Frontiers in Psychology*, 12, 676733. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.676733>
- Schoenleber, M., & Berenbaum, H. (2012). Shame regulation in personality pathology. *Journal of Abnormal Psychology*, 121(2), 433-446. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/a0025281>
- Schoenleber, M., Roche, M. J., Wetzel, E., Pincus, A. L., & Roberts, B. W. (2015). Development of a brief version of the Pathological Narcissism Inventory. *Psychological Assessment*, 27(4), 1520-1526. <https://doi.org/10.1037/pas0000158>
- Shamsaldini, L., Tahidi, A., & Askarizadeh, Q. (2016). Causal relationships of attachment styles, feelings of loneliness and self-esteem with readiness for addiction. *Addiction Research*, 11(42), 180-161. <http://etiadpajohi.ir/article-1-982-fa.html> (In Persian)
- Shekari, H., Hosseinsabet, F., & Ahmadi, M. (2017). Attachment Styles, Mindfulness and Sleep Quality in Patients with Substance Abuse Disorders. *Journal of Police Medicine*, 6(2), 111-116. <http://dx.doi.org/10.30505/6.2.111> (In Persian)
- Silverman, M. J. (2019). Songwriting to target state shame, guilt, and pride in adults with substance use disorder on a detoxification unit: a cluster-randomized study. *Substance Use & Misuse*, 54(8), 1345-1354. <https://doi.org/10.1080/10826084.2019.1580742>
- Sohrabi, F., Mamsharifi, P., Rafezi, Z., & A'azami, Y. (2019). Predicting addiction potential based on mental health, social support and neuroticism and agreeableness personality traits. *Iranian Journal of Psychiatric Nursing*, 6(6), 57-66. <http://dx.doi.org/10.21859/ijpn-06067> (In Persian)
- Soleimani, M., Past, N., Mowlaie, M., Mohammadi, A., Dashtipoor, M., Safa, Y., & Pincus, A. L. (2015). Psychometric properties of the pathological narcissism inventory. *Contemporary Psychology*, 10(1), 95-110. https://bjcp.ir/browse.php?a_id=768&sid=1&slc_lang=en (In Persian)
- Wright, A. G., & Simms, L. J. (2016). Stability and fluctuation of personality disorder features in

daily life. *Journal of Abnormal Psychology*, 125(5), 641.

Zargar, Y., Najarian, B., & Noami, A. (1387). Examining the relationship between personality traits (excitement, self-expression, psychological toughness), religious attitude and marital satisfaction with readiness for drug addiction in the employees of an industrial company in Ahvaz. *Journal of Educational Sciences and Psychology*, 15(1), 99-120. <https://www.sid.ir/paper/8783/fa> (In Persian)